

Sygn. akt IV Cz 381/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Watemborska (spr.),

Sędziowie SO: Dorota Curzydło, Jolanta Deniziuk

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2013r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. L.

przeciwko małoletnim M. L. (1) i M. L. (2)

o obniżenie alimentów

w przedmiocie wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 17 maja 2013r., sygn. akt III RC 311/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt IV Cz 381/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku oddalił wniosek powoda o udzielenie na czas trwania procesu zabezpieczenia poprzez obniżenie alimentów do kwoty po 400 zł na rzecz małoletniej M. L. (2) oraz do kwoty po 300 zł na rzecz małoletniego M. L. (1). W ocenie Sądu Rejonowego powód nie wykazał, aby jego możliwości zarobkowe uległy zmniejszeniu od czasu ostatniej rozprawy, w której ustalono obowiązek alimentacyjny, nie przedstawił też żadnego dokumentu, z którego wynikałoby, że obecnie ma ograniczone możliwości zarobkowe z uwagi na schorzenia kręgosłupa, ani też nie wykazał, aby był faktycznie zobowiązany do alimentowania J. W.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł powód, który zaskarżając je w całości, zarzucił jednostronność w rozpatrzeniu jego wniosku i wniósł o zmianę postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia poprzez ustalenie na czas trwania postępowania alimentów na rzecz małoletniej M. L. (2) w kwocie po 400 zł miesięcznie, zaś na rzecz małoletniego M. L. (1) w kwocie po 300 zł miesięcznie. Powód wyjaśnił, że przedstawił dokument obrazujący zmniejszenie jego zarobków, a w związku z tym od 18 miesięcy alimentuje dzieci niższą, niż zasądzona kwota. Skarżący wyjaśnił też, że w toku dalszego postępowania dostarczy potrzebne dowody, co z uwagi na krótki termin do wniesienia zażalenia nie było możliwe na jego obecnym etapie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Zasadą wyrażoną w przepisie art. 730 § 1 kpc jest, że w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. Jednocześnie, jak stanowi przepis art. 730¹ § 1 kpc udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Jednak zgodnie z treścią art. 753 § 1 kpc w sprawach o alimenty zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu jednorazowo albo okresowo określonej sumy pieniężnej. W sprawach tych podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia.

Istotną zatem w rozpoznawanej sprawie jest kwestia, czy strona powodowa zdołała, jak tego wymaga przepis art. 753 § 1 kpc, uprawdopodobnić swe roszczenie, a tym samym, czy doszło do ziszczenia się przesłanki warunkującej zasadność jej wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o obniżenie alimentów uprzednio ustalonych od powoda P. L. na rzecz jego małoletnich dzieci M. i M. L. (1).

Zważyć należy, że Sąd II instancji rozpoznający zażalenie, jak i leżący u jego podstaw wniosek powódki o zabezpieczenie, bierze pod rozagę całokształt materiału zebranego dotychczas w sprawie, w tym także faktów przytoczonych w celu odparcia zarzutów przeciwko roszczeniu powoda. Jak stanowi przepis art. 738 kpc Sąd rozpoznaje wniosek o udzielenie zabezpieczenia w jego granicach, biorąc za podstawę orzeczenia materiał zebrany w sprawie. Sąd dokonuje w ten sposób oceny prawdopodobieństwa roszczenia na podstawie całego zebranego materiału procesowego. Taka zasada działania Sądu znajduje potwierdzenie w judykaturze, w której przyjęto, że sąd w postępowaniu zabezpieczającym uprawniony jest ocenić wagę przesłanek uwiarygodniających roszczenie przez ich porównanie z przesłankami podważającymi prawdopodobieństwo. Przy ocenie, czy roszczenie jest wiarygodne, sąd powinien uwzględnić także znajdujący się w aktach sprawy materiał, który podaje w poważną wątpliwość okoliczności mające uprawdopodobnić żądanie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 9.09.1961 r., IV CZ 54/61, LexPolonica nr 315981, OSP 1962, nr 12, poz. 289 z glosą B. Dobrzańskiego).

Do uprawdopodobnienia twierdzeń w postępowaniu zabezpieczającym odnoszą się ogólne reguły stosowane w postępowaniu cywilnym. Uprawdopodobnienie, jako instytucja kodeksowa, odnosi się do sytuacji, w których ustawa procesowa nie wymaga ustalenia twierdzeń o faktach przy pomocy dowodów, lecz zadowala się mniejszym stopniem pewności - uprawdopodobnieniem tych twierdzeń. Uprawdopodobnienie może być przeprowadzone przez sąd przy użyciu środków, które uzna on za właściwe, nie wyłączając środków dowodowych. Przy uprawdopodobnieniu nie jest jednak konieczne zachowanie szczególnych przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 kpc). Uprawdopodobnienie w odróżnieniu od dowodu nie daje zatem pewności co do prawdziwości twierdzenia o istnieniu konkretnego roszczenia, lecz sprawia, że twierdzenie to staje się prawdopodobne (por. M. Iżykowski, Charakterystyka prawna uprawdopodobnienia w postępowaniu cywilnym, s. 71 i n.). Uprawniony musi w postępowaniu zabezpieczającym uprawdopodobnić roszczenie - innymi słowy, musi wykazać wiarygodność roszczenia, tj. przedstawić i należyście uzasadnić twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia (obowiązek ten wynika również z treści przepisu art. 736 § 1 pkt 2 kpc).

Nie oznacza powyższe, że uprawniony musi udowodnić swe roszczenia, ale i też nie oznacza powyższe, że Sądy obu instancji uprawnione są przy wydaniu rozstrzygnięcia opierać się na samych twierdzeniach strony wnioskującej o zabezpieczenie.

Istotnym w niniejszej sprawie było to, że wbrew konstatacjom żalącego się powoda, Sąd I instancji nie pominął przedłożonego przez niego dokumentu zaświadczonego o wysokości jego aktualnych zarobków. Ustalenia w tym przedmiocie i to zgodne z tym zaświadczeniem znajdują odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia wydanego przez Sąd I instancji. Powyższe jednak nie oznacza, że na tej to wyłącznie podstawie możliwym było uwzględnienie wniosku powoda o zabezpieczenie. Nie jest bowiem nadal wiadomym, z jakiej przyczyny zarobki powoda uległy takiemu, na jakie wskazuje we wniosku obniżeniu – czy było to niezależne od powoda, czy też stan taki powstał na skutek zamierzonego przez niego działania mającego w szczególności na celu ograniczenie zakresu jego obowiązku alimentacyjnego. Okoliczność ta podlegać będzie ocenie w toku postępowania głównego. W

niniejszym postępowaniu zabezpieczającym powód wskazał na swe schorzenia kręgosłupa, niemniej jednak w żadnym razie nie tylko nie uprawdopodobnił tych twierdzeń, ale i również nie wykazał związku między nimi, a obniżeniem jego wynagrodzenia.

W żadnym też razie nie mogły zasługiwać na posłuch racje powoda odwołującego się do faktu zobowiązania się przez niego do alimentowania J. W.. Powód i w tym zakresie nie uprawdopodobnił, by jego w tym zakresie zobowiązanie miało jakąś, poza formalnie wskazaną za pomocą podpisanej umowy, podstawę faktyczną.

Odnosząc się natomiast do kolejnych twierdzeń skarżącego, należało podnieść, że niewątpliwie powód inicjując niniejsze postępowanie główne miał możliwość odpowiedniego przygotowania się do niego między innymi również poprzez rozważenie możliwości gromadzenia dowodów popierających jego racje. Odwoływanie się zatem na obecnym etapie postępowania do ograniczeń wynikających z krótkiego terminu do wywiedzenia zażalenia nie może być uznane za skuteczne, tym bardziej w sytuacji, gdy wniosek o zabezpieczenie został złożony razem z powództwem.

Mając powyższe na uwadze należało wywiedzione przez powoda zażalenie oddalić, jako bezzasadne. W efekcie Sąd II instancji orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.